

Szeretet

2023

AUGUSZTUS

8. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXIV. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Ami kerülendő, és amire törekednünk kell

TARTALOM

- Bemerítések Erdély-szerte
- Különleges táborozás a Hargitán
- Határmenti nők találkozója
- Teológiai évzáró Nagyfaluban
- Külmiszióban Nepálban (interjú)
- Baptista 500

„Ha jól számoltam, 23 nyarat ért meg az a faház – adva sok ezer fiatalnak gyönyörű emlékeket... A bontás (erőteljesebben: rombolás, a háborúban pusztítás) szomorú jelenség. A kísérő zajok-hangok jelezhetik a dolgok más irányát. A «Testvérek»-ben a szerző olyképpen írta meg a Hausshagen építését, hogy az énekszóval folyt: a szép genfi zsoltárt a segédmunkás fiúk és lányok kezdték el, aztán a második strófába a férfiak is bekapcsolódtak...”

„Te pedig, Isten embere, kerüld ezeket. Ellenben törekedj igazságra, kegyességre, hitre, szeretetre, állhatatosságra, szelídlelkűségre” (1Tim 6:11).

Mielőtt alapigénk üzenetén elmélkednénk, olvassunk el egy részletet abból a levélből, amit egy mai hívő fiatal írt kortársai nevében is az ige hirdetőihez: „Mondjátok nekünk, hogy egy óra imádkozás többet jelent, mint 10 óra TV vagy számítógépezés! Mondjátok, hogy nem fogjuk meglátni a Kánaánt, ha azt hisszük, hogy Krisztus csak egy szikla, mit megütünk, ha vízre van szükségünk! Mondjátok azt is, hogy Krisztus nem egy elsősegélydoboz, amelyhez csak akkor kell szaladnunk, ha megütöttük a bokánkat. Krisztus való segítség életünk minden pillanatában. Mondjátok nekünk, hogy akik dél előtt 10:25-kor jönnek az összejövetelre, és a záróének előtt már el is mennek, hogy Krisztus többet volt a kereszten, mint ők a padban (széken)! Mondjátok, hogy a nagyszüleink inkább meglátogatták az árvákat és özvegyeket vasárnap délután, a három óra alvás helyett a két vasárnapi istentisztelet között! Három napot böjtöltek, és kemény fizikai munkát is végeztek, ma pedig sokunknak egy böjtnapja sincs hetente, pedig mi az irodák melegében üldögélünk. Mondjátok, hogy nagyszüleink minden prédikáció alatt sírtak, mi legtöbbször nevetünk!”

A hívő embereknek minden időben mennyből való útmutatásra van szükségük a hiteles és áldott keresztyén élet megélésének göröngyös és meredek útján. Timóteus korával ellentétben ma már kezünkben van a teljes kinyilatkoztatás tökéletes kánonja, az egyedül elégséges Szentírás. Pál apostolt Isten Lelke tette alkalmassá, hogy levelei által helyes irányt mutasson az ifjú szolgatársnak – és még nagyon sokaknak – az élet kihívásai és kérdései → **3. oldal**

::: HÍREK, KÖZLEMÉNYEK :::

Hálás szívvel köszöni a 2022-es évi imanapi adományokat a Nőszövetség vezetősége! Az adományozott összegek helységek szerint: Kovászna – 200, Várad – 1106, Székelykeresztúr – 355, Szilágybagos+ Szilágysomlyó – 1300, Kraszna – 1000, Zilah – 1000, Hadadnásd – 350, belényesi körzet + magyarremetei nők – 2150, Nagyszalonta + Tenke + Baj – 500, Sepsiszentgyörgy – 200, Szatmárnémeti – 1800, Szilágyszentkirály – 300, Ardó – 565, Hadad – 200, Vajdahunyad – 320, Lupény – 320, Diószeg – 280, Biharszentjános – 1500, Biharpüspöki – 500, Sarmaság – 581, Hegyközszentimre – 450, bihari körzet – 600, Arad I. – 300, Ipp – 300, Magyarlóna – 515, Szilágynagyfalu – 450, Homoródszentmárton – 200, Perecsen – 2230, Temesvár – 250, Varsolc – 300, Csíkszereda+Szentegyháza – 380, Szilágykerked – 500, Érszöllős – 400, Kémer – 550. **Isten áldjon gazdagon minden testvérnőt!**

A Dumitriu házaspár egy időre hazatért. A Pápua Új-Guineában, a Wycliffe bibliafordító misszió keretében szolgáló Dumitriu házaspár egy időre hazaérkezett Nagyváradra. Isten időközben szívükre helyezte az örökbefogadás vágyát, így újabb imatémát hozhatunk Isten elé velük kapcsolatosan. Bár még tervezik a visszatérést a missziómezőre, itthoni életük későbbi megalapozására nézve, és az örökbefogadás meglehetősen szigorú feltételeiből adódóan jelenleg ingatlanvásárlásba és felújításba kezdtek. Mivel azonban kevés anyagi erőforrással rendelkeznek, kérik – főleg a helyi – testvérek segítségét újonnan vásárolt házuk felújításában. Hordozzuk továbbra is Isten előtt minden testvérünket, akik áldozatot vállalnak a külmiszióban!

Évzáró istentisztelet a szilágysági bibliaiskolában

Atavaly ősszel kezdődő bibliaiskolai évet 2023. június 18-án egy évzáró istentisztelet zárta a szilágysági baptista gyülekezetben. Ebben a tanévben kilenc tanuló járt a bibliaiskolába, ebből öten végzősök, akik a másodévet fejezték be. Az évzáró alkalmon énekkel és bizonyágtevéssel szolgáltak a bibliaiskolások, ahol elmondták, milyen áldásokat tapasztaltak a két év alatt. János Csaba, Nagy István és Szekrényes Pál lelkipásztorok, a bibliaiskola tanárai is szolgáltak rövid bizonyágtételekkel. Igét Veress Ernő lp., az iskola igazgatója hirdetett az 1Kor 1:18 alapján: „Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, a kik elvesznek; de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje.” A keresztről szóló beszéd nem magát a keresztet hirdeti, hanem azt, hogy Isten annyira szeretett minket, hogy elküldte az Ő Fiát, aki a kereszten szenvedett értünk, azért, hogy nekünk életünk lehessen. Ez az igazán jó hír, ami nekünk, akik hiszünk, Istennek ereje. Ezt kell hirdessük azok felé, akiknek ez a beszéd még bolondság. El kell mondanunk az evangéliumot másoknak is, hiszen ezt a feladatot bízta ránk az Úr. A bibliaiskola segít abban, hogy az eddigi ismeretet a Bibliáról és Istenről méginkább elmélyítsük, emellett a tanultak gyakorlatba való ültetését is szorgalmazza, hogy amit megértettünk, azt másoknak is átadhassuk.

Sallai Eliza, végzős hallgató

Felvételi a Szilágysági Baptista Bibliaiskolába

Jelentkezési határidő: 2023. szeptember 25.

email: szbbibliaiskola@gmail.com, tel.: 0735-502222

dr. Veress Ernő
igazgató

Ami kerülendő ... → az 1. oldalról

labirintusának közepette. Nekünk is ezekre a tanításokra, figyelmeztetésekre van szükségünk. Az ige alapján két lényeges kérdést fogunk megvizsgálni: mit kell kerülnünk, és mire kell törekednünk. Urunk akarata szerint, hogy lelki életünk bővülködő legyen az Ő dicsőségére.

Kerüljük a tiszteletlenséget, a tévtanításokat és az anyagiasságot! (1Tim 6: 1-10)

a.) Az ember természeténél fogva kényelmes, kárörvendő, bosszúálló, tiszteletlen, énközpontú. A hívőt is gyakorta megkísérti, hogy ily módon nyilvánuljon meg – ha nem is látványosan, legalább az érzelemlátvány titkos szintjén. Főleg akkor van ez így, amikor alárendeltségi viszonyba kerül embertársával, lelki testvérével, és úgy érzi, méltatlan hozzá ez az állapot. Pál apostol korának hívő rabszolgái sem voltak könnyű helyzetben, mert „iga alatt görnyedező” emberek voltak. Az uruk iránti tiszteletlenség megnyilvánulhatott a kötelesség elhanyagolásában, undor érzetében, hát mögötti becsmérlésben, és folytathatnánk hosszan a sort. Isten arra figyelmezteti a szolgákat – ma már mondhatjuk így: alkalmazottakat – hogy feljebbvalóikat „méltassák teljes tiszteletre, hogy Isten nevét és a tanítást ne káromolják miattuk.” A teljes tiszteletre buzdító isteni figyelmeztetés vonatkozott a keresztyén rabszolgatartó fennhatósága alatt élőkre is. Egyszer ilyen tanácsot adott egy egyébként komoly lelki életet élő, hívő munkáltató egy másik hívőnek: „Csak atyafiakkal ne dolgoztass, mert – testvér ide, testvér oda – azt veszed észre, jól ráfizettél, a munka meg nincs rendesen elvégezve!” Az egy lelki közösséghez való tartozás munkaviszonyban sem szolgált semmiféle alapot a felelőtlenségnek, a másik kihasználásának, a méltánytalanságnak, hanem ellenkezőleg: a Krisztusban megváltottak „annál szívesebben” kell, hogy egymás felé szolgáljanak kölcsönös tiszteletadásban és szeretetben!

b.) Egy másik dolog, amit kerülni kell: a tévtanítás, és az abból fakadó világi, sőt ördögi magatartás. A hamis tanítások elleni felfegyverkezés legjobb módja az ige minél alaposabb megismerése, és az abban való gyümölcstermő növekedés. Isten előtt nem csupán az minősül tévesnek és kárhuzatosnak, amikor kijelentett akaratát megmásítják, illetve rosszul értelmezik, hanem az is, mikor a helyes ismeret ellenére az Ő személyével, az Ő dicsőségével, az Ő szolgálatával nem kellő komolysággal számolnak, vagy ahhoz felelőtlenül viszonyulnak a krisztusitól elrugaszkodott lelkületű emberek.

c.) A tévtanítók többségét az évszázadok folyamán önös érdek és pénzsóvárgás ösztönözte áldatlan munkálkodásra. A hívő embernek meg kell tanulnia megelégedettnnek és hálásnak lenni minden körülményben, hiszen ez „valóban nagy nyereség” – a földi élet idejére és az örök időtlenségre szóló, nagy nyereség. A pénz szeretetének az Isten személyéhez és munkájához való téves, bűnös viszonyulás az

alapja. Éppen ezért kerülni kell a világ pusztulásra fenntartott dolgai iránti indokolatlan tiszteletet és ragaszkodást, mert ez „az embereket pusztulásba és romlásba dönti.”

Törekedjünk a krisztusi lelkületre, a lelki harcban való győzelemre és a jócselekedetekre!**(1Tim 6: 11-21)**

Ha már nagy vonalakban láttuk, mit javasol – sőt parancsol! – Pál révén a Szentlélek Timóteusnak és nekünk elkerülni, nézzük meg azt is, mire kell törekednünk az Istennek tetsző és boldog élethez! Ez a „kerülés” és „törekvés” egymástól függetlenül nem gyakorolható.

a.) Első és legfontosabb (mivel mindennek ez a mozgatórugója) a krisztusi lelkület! Jézusnak nem volt szüksége „igazságra, kegyességre, szeretetre, állhatatosságra, szelídségre” törekedni, mert Őbenne megvan e drága lelki javak teljessége. Nekünk viszont szükséges minél inkább megismernünk Őt, hogy lényének szépsége és dicsősége rólunk visszatükröződjön. Nélküle csak hamisság szeretői, kegyetlenek, gyűlölködők, a jóban állhatatlanok, elvadultak tudunk lenni. A törekvés pontosan meghatározott célt, elszántságot és erőfeszítést feltételez. Mindezekben és mindezek fölött ott van a kegyelem!

b.) Pál apostol arra is buzdít, hogy az élet mindennapi kihívásaival, a kívülről és belülről támadó kísértésekkel úgy álljunk szembe, mint akik elkötelezték magukat a győzelem ígérete mellett. Jézus már végérvényesen megnyerte a háborút, így megalapozta hitharcunk csatáinak diadalmas kimenetelét, hiszen Ő „a boldog és egyetlen Hatalmasság, a királyok Királya és uraknak Ura.” Ez igazság feltétel nélküli elfogadása ad erőt pillanatról pillanatra lelki emberként megállni, és elszántan küzdeni.

c.) A krisztusi jellem főképpen szeretet általi jócselekedetekben nyilvánul meg, nem kevésszer lelki harcok árán. Anyagi javaink, a társadalomban és a gyülekezetben betöltött bármilyen szerepünk, tehetségünk, ismeretünk, egy szóval minden, amink kegyelem által van, szolgálatra adott. Ebből következik, hogy a gazdagság fogalma csakis lelki tartalmában ragadható meg helyesen. A jó cselekedetek általi gazdagodás, önmagunk, valamint fizikai és szellemi természetű javaink önzetlen, szívélyes, ám megfontolt osztogatása „jó alapot” jelent a jövőre nézve.

Amint láthattuk, a gyakorlati hívő élet a Sátántól származó dolgok állandó elutasítását, ugyanakkor az Isten által felkínált javak állandó igénylését jelenti. Erre kell Timóteusnak törekednie, és ezt kell hirdetnie, tanítania a hívők gyülekezetében. Ez a feladat számunkra is!

Kiss Lehel Ip.,
főszerkesztő

Újabb bemeítés Krasznán

2023. június 18-án újra megmozdult a víz Krasznán, ezúttal a roma gyülekezetben, amikor *Varga Brigitta* tett vallást hitéről és megtéréséről a bemeítés vizében. Brigitta a februári evangélizáló héten fogadta be az Úr Jézust a szívébe, amikor azt az éneket énekeltük, hogy „Add át a szívedet Jézusnak!”. Korábban úgy gondolta, hogy a megtérését majd öregkorára fogja halasztani, de Isten ezt másképp gondolta: fiatalon elhívta őt, megszabadította bűneitől, kihozta a világból, és most már néki élhet. Az ünnepen énekkar és zenekar is szolgált a „gádsó” testvérek részéről, délután pedig úrvacsorához is járulhattunk a gyülekezet tagjaival és az újonnan bemeített lánnyal. Az

ígét alulírott, helyi lelkipásztor hirdette a Róm 10:9-14 alapján, kihangsúlyozva, hogy a bemeítés lényegében vallástétel, biznyságtétel. A hit csak akkor érvényes, ha megvallják: nem elég a szívedben hinned, szükséges, hogy a száddal is vallást tégy. A bemeítés arról szól, hogy ez megtörtént: olyan jelképes cselekedet ez, amely Krisztussal egyesít. „Élek többé nem én, él bennem a Krisztus” (Gal 2:20). Ezt vallotta Brigitta is, amikor a bemeítés vizében kijelentette: „Nekem az élet Krisztus!” Áldott az Úr, Aki folytatja az Ő munkáját közöttünk! (*Borzási István lp.*)

Bemeítés Nagybányán

Pünkösdszombat délelőttjén bemeítési ünnepélyt tartottunk a nagybányai magyar baptista gyülekezetben. Isten kegyelméből öt fehérhűs tett biznyságot Jézus Krisztusba vetett hitéről. Négy fiatal a nagybányai, egy pedig a koltói gyülekezet részéről keresztkedett meg. Ünnepi istentiszteletünk elején énekekkel dicsértük az Urat, ami után Bogyá Áron, másodéves teológus testvér buzdított imádságra. Igehirdetéssel dr. Giorgiov Adrián, nagyváradi lelkipásztor szolgált az ApCsel 2:1-4, 14:38-41 alapján. Testvérünk kihangsúlyozta a Szentlélek eljöve-

telének és jelenlétének fontosságát az evangélium továbbadásában, valamint egyéni és gyülekezeti életünk működésében. Közvetlenül a bemeítés előtt a kedves fehérhűsok tettek biznyságot megtérésükről szóban és énekekben. A bemeítés utáni percekben Koncsárd Balázs, a Budapesti Baptista Teológiai Akadémia hallgatója szólt bátorítólag az ígéből a hallgatók felé. Miután kézzel és szóval imádkoztunk gyülekezeteink új tagjaiért, néhány köszönet is elhangzott. Szívünkben örömmel, Istennek adva a dicsőséget fejeztük be délelőtti istentiszteletünket. Délután újból ünnepi istentiszteletre gyűltünk össze, ahol a magyarországi Áeropágosz együttes szolgált biznyságtévésekkel és énekekkel. Közben egy húsz fős holland keresztyén csoport is csatlakozott hozzánk, akik egy kedves énekekkel magasztalták az Urat. Hála legyen Istennek az ő kimondhatatlan jóságáért, és azért, hogy Szentlelke általa is munkálkodik! (*János Csaba lp.*)

Pünkösdi alámerítés Érmihályfalván

Pünkösdszombat délelőttjén kettős ünnep volt az érmihályfalvi baptista gyülekezetben. Három fiatal, Izsó Barbara, Bödő Efraim és Katona Roland tett biznyságot hitéről és pecsételte meg ezt a szövetséget a bemeítőt medencében is. Az ígehirdetés szolgálatát Dr. Gergely István, gyülekezetünk egykori lelkipásztora végezte az ApCsel 2:23-41 alapján. Szolgálatában kiemelte a pünkösdi bemeítés csodáit és Péter apostol pünkösdi üzenetét: „Térjete meg és keresztkedjete meg”.

Fontos meghallani Isten üdvözítő ígét, mert a hit halásból van, és így lehet eljutni annak megismerésére. Mi az, ami történt az első pünkösdkor? Péter élő biznyságtételére megtért 3000 lélek. Az elhangzott ige szíven találta a hallgatókat, megkeseredtek, őszinte önvizsgálatot tartottak, ami megtérést és bemeítkezést eredményezett. Péter apostol ígehirdetésében nemcsak az látjuk,

hogy elmondja ezeknek az embereknek, hogy milyen bűnösök, hanem hívja is őket a megtérésre, a jó hírt is elmondja nekik. Nemcsak vádol, hanem mutatja a kiutat, a kimenekedést is. És ez a pünkösdi evangélium üzenete: hallani az evangéliumot, bűnbocsánatot tartani, odafordulni az Úrhoz, átadni az életünket, és bemeřitkezni. A bemeřitkezés nem cél, hanem egy új kezdet az Úrral, amely látható kell legyen minden hívő ember életében.

Az igeszolgálat után a fehér ruhások egyenként bizonyosságot tettek arról, hogyan ismerték meg megváltó Urukat, és hogyan jutottak megtérésre. A személyes bizonyosságté-

telek után a bemeřités mozzanata következett, amelyet Szűcs Dániel, a gyülekezet lelkipásztora végzett.

Ezt követően Izsó István lelkipásztor testvér olvasott és hirdetett ígét a Jn 3:1-7-ből, kiemelve Nikodémus kereső lelkületét. Látjuk azt Isten Igéjében, hogy Nikodémus a lehető legjobb helyen keresi a választ arra a kérdésre, hogy mit is jelent az üdvösség, hogyan üdvözülhet az ember? Nikodémusnak az Úr Jézus személyes, neki szóló választ adott. Jézus ma is személyre szólóan jelenti ki magát mindegyikünknek. Nikodémus – emberileg gondolkodva – először nem értette azt, amit mondott neki Jézus, de azután hit által már megértette. Jézus Krisztus ma is ezt adja és osztogatja az ő kegyelme és szeretete által.

Izsó István lelkipásztor testvér szolgálata után imádkoztunk gyülekeztünk új tagjaiért, s ebben kézzátétellel Szűcs Dániel, Dr. Gergely István és Izsó István lelkipásztorok vezettek. A köszöntések, énekszolgálatok után együtt énekeltük el az *Egy nap mindent újjá teszel...* című éneket, bizonyosságot téve arról az Úr Jézus Krisztusról, aki mindent elvégzett érettünk, hogy egyszer vele együtt ünnepelhessünk egy örökkévalóságon át a mennyben. Mindenért Istené a dicsőség! (Gergely Tamás)

Bemeřités Aradon

Hálatelt szívvel gyűlt össze az ünneplő sereg bemeřitési alkalomra 2023. május 14-én az Aradi Reménység Gyüle-

kezetben, ahol Kulcsár Jóel tett vallást a hitéről, és követte az Úr Jézus példáját a bemeřitésben. A jelenlevőket Dombi Mátyás és Kulcsár József buzdította imára, kiemelve Isten kegyelmét és igazságát, továbbá az Istenben való hit fontosságát, – hogy azok tudnak könnyhullatással Isten elé járulni, akik igazán hisznek Őbenne.

Az ígét dr. Borzási Pál lelkipásztor hirdette a Róm 6:1–14 alapján, kiemelve, hogy a bemeřités nem a végcél, hanem az elindulás, a kezdet. Bár a bemeřités által meghalunk a régi énünknek, de feltámadunk, és egy új életet élünk Krisztussal.

Jóel a bizonyosságtételében elmondta, hogy hívő családban született, a szülei istenfélelemben nevelték, és bemutatták neki Krisztust. Ennek ellenére a világi dolgok vonzották. Szükséges volt felismernie, hogy nem sántikálhat kétfelé, döntenie kell. 2021 augusztusában a hargitai tábor első estéjén úgy érezte, hogy Isten hívja őt, és kopogtat szíve ajtaján. Ennek a hívásnak engedelmeskedve be is fogadta őt a szívébe. Azonban ahogy telt az idő, ez az elhatározás gyengült, és kezdett szinte minden a régi lenni. Mindaddig míg 2022. augusztus 16-án a hargitai tábor második estéjén hangzott Jézus bátorító szava: „... menj el, és mostantól fogva többé ne vécsezz!” (Jn 8:11). Úgy érezte, hogy ez neki szól. Isten kegyelemmel jött felé, és egy újabb esélyt

kínált számára. Ekkor bűnei alatt összetörve eldöntötte, hogy teljes életével Őt szeretné szolgálni.

A hitvallás és fogadalomtétel kérdései után a bemeřitést dr. Sallai Jakab helybeli lelkipásztor végezte. Ezt követte Varga Géza, gyülekezetvezető szolgálata, aki a Krisztus-követés fontosságáról és kihívásairól beszélt. Vállaljunk Krisztusért nagy dolgokat! – hangzott a felszólítás. Majd a kézzátételes ima után köszöntések hangzottak el az ifjúság, Nagy Mihály nyugalmazott lp., a család és az énekkar részéről.

„Légy mindhalálig hű, mint az Üdvözítő, / A szenvedésben is maradj sziklaszilárd hitű!” (Kulcsár Tímea)

Mi és a nagy Barnabás család...

A nyári, tikkasztó hőségből jóleső érzés volt a hegyekbe utazni, hogy részt vehessünk azon az egyhetes családi táborozáson, amely 2023. június 26-án kezdődött a Hargita Keresztyén Táborban fogyatékkal élők és családjaik részvételével. A táborba az ország mind a négy égtája felől – Szilágyságból, Nagyváradról, Kolozsvárról, Székelyföldről – érkeztek családok, hogy testileg és lelkileg megpihenjenek. Amikor az ebédlőbe beléptünk, már jelen voltak a táborozók, és az Úr Jézus példázata jutott eszembe „a nagy vacsoráról”. Egy ember nagy vacsorát készített, és sok vendéget hívott meg. Sajnos a hivatalosak sorra visszautasították a meghívást, amire a gazda megharagudott, és ezt mondta szolgálójának: „Menj ki gyorsan a város útjaira és utcáira, és hozd be ide a szegényeket, a nyomorékokat, a sántákat és a vakokat!” (Lk 14:21b) Így tárult elénk ez a kép, valóságosan, bemutatva elsősorban Isten végtelen nagy kegyelmét és szeretetét, amely mai napig is tart, másodsorban azt, hogy milyen nagy kiváltság az, hogy ennek a „nagy Barnabás családnak” mi is tagjai lehetünk.

Az idei tábor a *Barnabás Alapítvány* (Budai Evódia, mentálhigiénés szakember) és a *Joni&Friends Alapítvány* (Kis Ottó-Károly lelkipásztor) közös szervezésében jött létre, és azt a célt szolgálta, hogy segítséget nyújtson a fogyatékkal élő személyeknek és családtagjaiknak. A mintegy 60 fogyatékkal élő gyermek, valamint szüleik, testvéreik és a szervező csapat összesen 130-an lehetünk együtt a közös tevékenységek során. A tábori hét mottója – „Félelem nélkül” – mindannyiunk szívét megvizsgálta. Kis Ottó-Károly és Nagy Ferencz lelkipásztorok által délelőttönként hallhattunk lelki üzenet

et a három zsidó ifjúról, akiket a tüzes kemencébe dobtak, az irgalmas samaritánusról, valamint Pál és Silás békességes magatartásáról a börtönben. Ezek az igei példák arra tanítottak minket, hogy imádjuk Istent félelem nélkül, szeressünk félelem nélkül, és szolgáljunk Istennek félelem nélkül. Voltak sajátos tevékenységek a gyermekeknek és a szülőknek is. A sérült gyerekekkel való foglalkozást önkéntes fiatalok vállalták az egész hét folyamán, szinte reggeltől estig. A délután megtartott „szülők iskolájában” dr. Berszán Lídia egyetemi docens vezette a beszélgetést, akinek egyik szakterülete a fogyatékos személyek társadalmi integrációja. Egymás tapasztalatai által beszélgethettünk a befogadásról, a fegyelmezésről, és azokról a kiapadhatatlan erőforrásokról, amelyekre mindegyikünknek szükségünk van. Az esti istentiszteleteket Budai Lajos, valamint Tóth Krisztián lelkipásztorok vezették. Szó volt a keserűség mérges gyökeréről, amely bárhogy is keletkezett, mindig azt a személyt fogja tönkre tenni, akiben a keserűség ott marad. Ezért minél hamarabb meg kell szabadulni tőle!

Lehetőség nyílt egy buszos kirándulásra is a Gyilkostóhoz, a Békási-szoroshoz és a Békási-tóra. Sok család számára önerőből lehetetlen lett volna erre a hétre ellátogatni. Vidám énekek, önfeledt játék és kacagás, mély, felszabadító beszélgetések és imák tették felejthetlenné az idei tábor. A sérült gyermekek számára ez a tábor egyértelműen az év fénypontja, mert érzik a közösség összetartó erejét, a szeretetet és az elfogadást. Hálásak vagyunk Istennek és minden támogatónak, akik lehetővé tették ezt a táborozást! Milyen jó, hogy a „nagy vacsorára” minket is befogadtak!

Nagy Ferencz, Zilah

Teológiai évzáró Szilágynagyfaluban

A Teológia 2023-as évzáró istentiszteletét a szilágysági nagyközségben ünnepelte a helyi gyülekezet az intézmény tanárainak és a diákjainak részvételével. Nagy István helyi lelkipásztor köszöntése után dr. Giorgiov Adrián, a Teológia vezetője köszöntötte meg a gyülekezet meghívását, majd az Ef 4:11-12-t idézte: „És ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistácul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul a szentek tökéletesbítése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére.” Mint mondta, az ige világosan fogalmaz, miért is adta Isten a szolgálattelvőket: hogy elősegítsék a szentek tökéletesbítését. Nem ők végzik ezt az egész szolgálatot, de segítenek másoknak felkészülni.

Az oktatási intézmény hallgatói közül idén négyen fejezték be tanulmányaikat, sikeresen államvizsgázva a Budapesti Teológiai Akadémián. Közülük ketten – Albu Levente és Halász Péter Pál – lelkészi szakirányon szereztek mesteri diplomát, Kocsis Barna Mihály és Elek Beáta-Mónika pedig hitoktatói licenciátuson végzett.

Kocsis Barna kémeri szolgálattelvő és Bogya Áron harmadéves teológiai hallgató bizonyágtétele után dr. Verness Ernő, a Szövetség oktatásért felelős alelnöke, a szilágyságban gyülekezet lelkipásztora szolgált igehirdetéssel az 1Kor 3:1-15 alapján arról, hogy „Isten munkatársai vagyunk”. Tanításában idézte az ígét, hogy „mintegy tűzön keresztül” is meg lehet menekülni, mégsem ez a kívánatos. Az említett igeszakasz szerint – mint az igehirdető elmondta –, igen fontos a hovatartozás, az identitás, a megbízás és a kiértékelés. Ami a hovatartozást illeti, Istenéi vagyunk: „Isten munkatársai”, „Isten szántóföldje”, „Isten épülete”. Háromszor is megjelenik Isten neve itt, és ez igen fontos. Identitásunkat tekintve Isten szolgálói vagyunk, és különbözőek is, különféle ajándékokkal és megbízásokkal. A gyülekezetben vannak tanítók és tanítottak, „kiskorúak” és érett korúak, sőt egy olyan probléma is jelentkezhet, hogy valaki nem akar a kiskorúságból kinőni, és ilyenkor bírálni kezdi mások munkáját. Márpedig az apostol – de a Zsidókhoz írt levél szerzője – szerint is nagyon fontos kinőni a kiskorúságból. Kiskorúak vagyunk-e, vagy már felnőttünk? Nagyon fontos tudnunk azt, hogy hol tartunk, és fontos az, hogy (megfelelően) értékeljük egymás munkáját. Van egy megbízatásunk is, hogy építsük együtt az Isten házáat. A gyülekezetben nincsenek munkanélküliek. Azt is mondja az ige, hogy vigyázzon mindenki, hogy mit épít az alapra, nehogy az építmény megégjen az utolsó napon. És ebből világos, hogy lesz egy kiértékelése is a munkának. Nem elég tehát jól elkezdni a hívó életet, jól is kell befejezni.

Giorgiov Adrián részletekbe menően mutatta be a teológia működését, az elérhető szakirányokat – beleértve a lelkipásztori, hitoktatói, illetve kántori szakot, de a Nagyváradai Emanuel Egyetemen és a Budapesti Teológiai Akadémiával való együttműködést is. A jó közreműködés eredményeképpen várható, hogy jövő évtől szorosabb, intézményes együttműködés jön létre a udapesti teológia és a nagyváradai Emanuel Egyetem között. Ez a szélesebb intézményi háttér természetesen szélesíti a mi diákjaink lehetőségeit is. Ezután Adrián testvér bemutatta a teológia hallgatóit és tanárait, valamint emléklapokat adott át az idén végzett hallgatóknak.

Az otthonos hangulatú, de lelki üzenetet és információkat sem nélkülöző együttlét színvonalas zenei szolgálatát a nagyfalui vegyeskar végezte Székely András vezetésével. (G. G.)

Meghívó a X. Erdélyi Magyar Baptista Fúvóstaálkozóra

Örömmel közöljük testvéreinkkel, hogy 2023. augusztus 19-én kerül sor Szilágysámszonban az erdélyi magyar baptista fúvószenekezők X. találkozására. Szeretettel várunk minden érdeklődőt! Előzetesen jelentkezni lehet a szilágysámszoni gyülekezet lelkipásztoránál, Zsemlye Alfréd testvérnél, a +40-773-953112 telefonszámon, vagy alfredzsemlye@gmail.com e-mail címen. Részvételi díj 30 lej/fő, amely tartalmazza az ebédet is. „Kürt zengésének napja legyen az néktek!” (4Móz 29:1)

Dr. Borzási István, az ének-zenei bizottság elnöke

Kire hallgatsz?

Erre a kérdésre kaptunk választ folyó év június 11-én, vasárnap délután, a határmenti nők konferenciáján, amelynek ez alkalommal a szalárdi baptista imaház adott otthont. Több mint százharminc testvérnő gyűlt össze az alkalomra a környék különböző gyüleke-zeteiből.

Csodálatos megtapasztalás volt számomra, hogy hallhattam ennyi nőtestvért együtt dicsérni a mi Urunkat. Veress Efraim lelkipásztor köszöntötte az egybegyűlteket, említést téve arról, hogy milyen nagy szerepük van a nőknek ebben a világban.

A köszöntés után Veress Márti, Moroz Andrea, Kiss Mélea, valamint Mierluti Ilonka testvérnő – gyülekeze-tünk idős tagja – is megosztották velünk személyes bi-zonyságtételüket, életük mindennapjait, küzdelmeit, köztük a megfelelni akarást a körülöttük élők előtt, a ra-gaszkodást a saját elképzeléseikhez, valamint azt, hogy ilyen és más élethelyzetekben sem mindegy, hogy kire hallgatunk.

A vezető témát Szabó Ildikó pszichológus fejtette ki előadásában, aki azt a kérdést tette fel, hogy te *kinek a szócsove vagy?* Istené vagy a Sátáné? Életünk folyamán valószínűleg megfogalmaztak már ellenünk negatív vé-leményt, kritikát, és a mi reakciónk ilyenkor általában az, hogy „Pont ő beszél?”! Hajlamosak vagyunk arra, hogy csak az embert lássuk, azt nézzük, aki mondta, nem azt, hogy mit mondott. Szeretjük sajnáltatni ma-gunkat, vagy másra nézni. Egy kritika miatt padlóra kerülhetünk, ezáltal pedig abbahagyjuk a szolgálatot, azt, amire az Úr hívott el minket. Ilyenkor már sorozato-san a Sátán hangjára hallgattunk, amivel már elérte a célját, hogy egyhelyben topogjunk és földre kerüljünk, ahonnan nem akarunk majd felállni. Nekünk azonban fel kell állnunk és tovább kell mennünk, az Úr elé jön-nünk, és letennünk terheinket az Ő lábához. Júdás éle-tében is ott volt a bűnbánat, miután elárulta Jézust, mégsem kapott kegyelmet, mert nem az Úrhoz jött. Ha mi magunkat meg tudnánk váltani, nem lett volna

szükség Jézus áldozatára (1Jn 1:8; Ézs 53:5-6; Zsolt 103:10-11).

Albert István Zsolt lelkipásztor rövid szolgálatában ki-emelte, hogy egy olyan világban élünk, ahol az emberek arra hallgatnak, aki, vagy ami jobbat ígér. Azt nézik, mi jó elsősorban nekik, de mi csendesedjünk el, nyissuk ki a szívünket és hallgassunk az Úrra.

Az alkalom végén Kiss Judit testvérnő a Zsolt 46:11 ver-sét idézve bátorította a jelenlevőket: „*Csendesedjete el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!*”

A konferencia Papp Dezső lelkipásztor imájával ért véget, ami után a szalárdi gyülekezet vendégszeretetét élvezhattuk.

Elek Krisztina, Szalárd

Imaház-alapkö letétel Pelbárthidán

Verőfényes nyári napon gyűltünk össze 2023. július 9-én, délután 5 órától Paptamásiból és a környékről a pelbárthídi imaház alapkö-letételére. Az Úr kegyelméből immár otthont építünk a több mint 10 éves misszió számára. Az utóbbi években a szomszédos Nyüvedre hordtuk a tagokat és barátko-zókat imaházba. Testvéri összefogással és segítség-gel most helyben szeretnénk imaházat építeni. A paptamási polgármesteri hivataltól kaptunk egy ötá-ras telket, és megkaptuk az építkezési engedélyt is. Az alkalom előtt, közben és után is a paptamási ki-bővített fúvószenekar és énekkar szolgált. A jelenle-vőket Albert István Zsolt helyi lp. köszöntötte a Gal 6:2-vel, elmondva, hogy többek összefogása nyomán kezdődhet el az építkezés, és nem saját érdekeinket

kell néznünk. Ünnepi igehirdetéssel Fazakas György lp., a Szövetség missziós alelnöke szolgált az Ézs 28:16 alapján, megosztva, hogy Jézus Krisztusnak kell lennie az életünk alapkövének. Ő a kipróbált próbakő, a drága kő, mely felbecsülhetetlen értéket és irányt ad. Szegletkő, erős alap, ami megtart. Ha benne hiszünk, és rá építkezünk, akkor nem kell féljünk és elfussunk, hanem biztonságban lehetünk. A jelenlévőket köszöntötte Ghitea Szabó József helyi református lelkész (Mt 7:24-27), de Szabó Ödön országgyűlési képviselő és Matyi Miklós polgármester is. A köszöntések után elhelyeztük az időkapuszulát, és Istenhez fordultunk imában, hogy Ő áldja meg az építkezés folyamatát is. Ezt követte Dan Lászlónak, a Keresztény Cigánymisszió Alapítvány elnökének igehirdetése. Testvérünk a 23. Zsoltár alapján beszélt Isten gondviseléséről, és biztatta a jelenlévőket, hogy minden tekintetben bízzák rá az életüket. Tóth József, gyülekezeti elöljáró imájával zárult az alkalom, amit szeretett vendégség követett.

Szeretnénk **köszönetet mondani** azoknak a kedves testvéreknek és gyülekezeteknek, akik a húsvéti célgyűjtéssel hozzájárultak az építkezés támogatásához, amint következik: Arad-Belváros 1.100, Bihar 13.000, Érszöllős 1.500, Ottomány Roma 1.000 lej és 20.000 forint, Nagyvárad-Betlehem 1.450, Szilágy-somlyó 3.500, Koltó 1.500, Magyargorostló 2.500, Várasfenes 2.000, Brassó 1.500, Nagyvárad-Rogériusz 3.050, Fugyi 1.000, Lupény 800, Nagyvárad-Belváros 9.500, Bihardiószeg 1.000, Lecsmer 1.200, Marosvásárhely 2.051, Köröstárkány 2.000, Szilágypercse 18.000, Székelymuzsna 300, Kolozsvár 6.000, Szatmárnémeti 9.000, Fazakas György 300, Nagyszalonta 1.000, Vajdahunyad 1.000, Kalotaszentkirály 2.000, Kémer 4.000, Biharszentjános 2.700, Ipp 1.500, Berettyószéplak 500, Temesvár 7.000, Torda 2.220, Aranyosgyéres 200, Aranyosegerbegy 400, Szilágy-sámson 3.000, Érmihályfalva 1.000, Szamosújvár 1.000, Hadadnásd 4.000, Szilágykerked 2.000, Nagybánya 3.600, Szilágybagos 4.000, Szilágynagyfalva 5.200, Selymesilosva 1.500, Szamosardó 2.650, Zilah 13.000, Szilágybála 4.200, Ürmös 1.050, Varsolc 500, Krasznahorvát 1.000, Kraszna 12.000 lej. „Mert ki vagyok én, és mi az én népem, honnan volt erőnk ennyit adakozni? Bizony, tőled van mindez, és csak aztadtuk neked, amit a te kezedből kaptunk” (1Krn 29:14).

Albert István Zsolt lp.

Volt vásárhelyi ifisek találkozója

„Nagyok az ÚR tettei, kikutathatják, akiknek csak kedvük telik benne. Munkája fenséges és ékes, igazsága örökre megmarad” (Zsoltárok 111:2-3). Ezzel a mottóval szervezte meg a Vásárhelyi Ifisek Találkozóját a marosvásárhelyi gyülekezet ifjúsági csoportja és a gyülekezet. Az 1999-2023 között Marosvásárhelyen tanuló diákokat kerestünk fel, és hívtunk vissza emlékezni és hálát adni Isten gondviseléséért, áldásaiért abba a városba, amely összeköt minket. Legtöbben az egykori nevén Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem (azóta Petru Maior Egyetem fúziójából létrejött, mai nevén Emil Palade egyetem) diákjai voltak, de van köztünk a már említett egykori Petru Maior Egyetem végzett és természetesen „sapis” (SAPIENTIA EMTE, Marosvásárhely) diák is.

Ami közös volt bennünk, az az Istenbe vetett hit, a Krisztus követése iránti érdeklődés, elköteleződés – és a Marosvásárhelyi Magyar Baptista Gyülekezet, amely az ifinek otthont adott.

Összesen 120 bejelentkezőnk volt, a helyi ifisek mellett olyan volt diákok, akik esetenként már nagycsaláddal együtt látogattak vissza a városba. Külön áldásként éltük meg, hogy Isten tökéletes időzítése nyomán az Egyesült Államokból is részt tudtak venni a volt ifiseink. Már péntek este gyülekeztünk vacsorára és áhítatra. Szombat délelőtt dr. Borzási István, a gyülekezet egykori lelkipásztora tanított a múlandó és maradandó dolgok témájában. Korszakos csoportra oszlás és beszélgetés után közös ebéd, majd szabadidő következett egyetemlátogatással, állatkerti vagy somostetői sétával, fagyizással, sportolással, kinek mihez volt kedve. Estére megint összegyűlt a csapat pizzázni, valamint a nap folyamán elköszöntünk azoktól, akik csak szombatra tudtak eljönni.

Vasárnap Dóczi Tibor lelkipásztor hirdette az ígét „Válts maradandóra!” címmel a Máté evangéliuma 6:19-

24; 31-33 alapján. Ekkor az egész gyülekezettel együtt imádhattuk a mi Istenünket. Ebéd után a vendégek nagy része hazaindult.

Szeretettel gondoltunk azokra is, akik bár szeretettek volna eljönni, különböző okok miatt mégis távol kellett maradniuk. Hálásak voltunk és vagyunk értetek is!

Öröm volt találkozni, együtt lenni, emlékezni, hálát adni. A mi Istenünk hűséges, megtartó Isten, aki a diákokévek alatt, a munkahelyi kihívások során, a családi életünkben változatlanul nagy Isten. Csak figyelniünk kell rá, és engedniünk felhívásának: „Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket mennyben, a hol sem a rozsda, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ásák, sem el nem lopják” (Mt 6:20).

Kelemen Napsugár

Gyülekezést hirdetnek Biharon

Szeretettel hívunk és várunk minden érdeklődőt Biharra, a baptista imaházba, 2023. szeptember 24-én egy egésznapos együttlétre. Zenével a Pro Lord szolgál, ígét Király Tibor hirdet, bizonyosságot tesznek és költeményt mondanak – reményeink szerint – minél többen. „Idősek vasárnapja másként” is lehetne a címe ennek a napnak. Az alkalomra szeretettel várjuk a testvéreket a nagyváradi missziókerület gyülekezeteiből (de nem csak onnan). Annakidején nem volt területi leosztás, egy-egy ünnepségre mindenhol össze gyűltek a környékbéli fiatalok. Ennek a hangulatát szeretnénk felidézni. Kérjük, ha lehet, csoportosan jelentkezzenek a 0735 500 575-ös telefonszámon! **(Szivák Etelka)**

2023. szeptember 24.
II. IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ 60-ON TÚLIAKNAK

Délelőtt 10 órától
Hálás visszapillantó

Dicsőítés, imabuzdítás
Szolgál a Pro Lord dicsőítő csoport
Ígét hirdet Király Tibor lp. tv.

13 órától közös ebéd

Délután 15 órától
Reményteljes előretekintés

Közös éneklések
Szolgálatok
Bátorító üzenet: Király Tibor lp. tv.

„Öregkorban is sarjat hajtának, dús lombúak és zöldek maradnak, és hirdetik: Igaz az ÚR, kösziklám ő, akiben nincs álnokság!” (Zsolt 92:15–16)

Szeretettel várunk!

Részvételi szándékát szeptember 15.-ig kérjük jelezze a 0735500575 telefonszámon

„Megismerni Istent, és ismertté tenni Őt!”

– beszélgetés Mikló Benjáminnal és Rebekával nepáli szolgálatukról

Kedves Benjámin és Rebeka, bemutatkoznátok röviden?

Igen, persze. Közel 4 éve vagyunk házaspár, és van egy két éves kisfiunk, Káleb. Augusztus elejére várjuk a második gyermekünk születését. Nagy áldás számunkra, hogy hívó családokban nőhettünk fel, és megismerhettük Krisztust, majd beállhattunk az Ő munkájába. Mindketten Bihar-megyeiek vagyunk, feleségem, Rebeka Mezőtelegden született, én pedig Várasfenesen.

Hol, mikor, hogyan ért utol benneteket Isten elhívása a missziós, különösen a külmissziós szolgálatra?

Mindketten fiatalok voltunk amikor Isten elhívott bennünket a missziós szolgálatra.

Rebeka: Én gyermekként sok könyvet olvastam a misszionáriusokról, és arról álmodoztam, hogy majd, ha felnővök, eljutok a tollas fejdísz viselő indiánok közé. 2008-ban Isten személyesen megszólított, átadtam az életem Krisztusnak, és akkor el is hívott a missziós szolgálatra az Ezékiel 22:30 alapján. Szociális munka szakon tanultam az Emanuel Egyetemen, azzal a céllal, hogy később lehetőségem legyen emberekkel dolgozni olyan országokban is, ahol misszionáriusként nem adnak engedélyt erre – pedig abban az időben még nem tudtam, hogy hol fogok szolgálni. Az egyetem ideje alatt, a vakációkban lehetőségem volt részt venni rövid távú missziós utakon itthon, Romániában és Moldvában, s ez megerősített az elhívásban, amit Isten adott. Abban az időben szerveztek egy nagy missziós konferenciát Szatmáron, ahol sok hazai missziós szervezet képviseltette magát. Így hallottam a *Youth With A Mission (Fiatalok Küldetésben)* misszióról és tanítványképző iskolájukról (*Diciple Training School*). Ez egy olyan iskola, amely segít felismerni az elhívásodat, és bevezet a misszióba. Ebben az iskolában hallottam először a 10/40-es ablakról, a földgömb azon részéről, ahol a legtöbb olyan ember él, aki még nem hallott az evangéliumról. Ez volt az a momentum, amikor Isten elhívott szolgálni azok felé, akik még nem hallották az evangéliumot. 2012-től, a tanítványképző iskola elvégzése után eldöntöttem, hogy teljes időmmel a misszióban fogok szolgálni.

Benjámin: Én fiatakként részt vettem Nagyváradon egy alkalmon, ahol Cserepka János testvér (aki annakidején Bolíviában szolgált a családjával együtt) hirdette az ígét, és tartott bemutatót a missziós szolgálatukról. Nem emlékszem az igehirdetés témájára, de a felhívás a végén még most is a fülemben cseng: „Ki lesz a következő? Külmisszió!” Félénken felemeltem egy kicsit a kezem, és azt

mondtam magamban, hogy én leszek az! Később láttam a hibáimat, és úgy éreztem, hogy nem vagyok alkalmas erre a szolgálatra. Másoknak sem mertem elmondani, hogy Isten mire hívott el. Felnőve Isten többször eszembe juttatta ígéretemet, de békességem volt afelől is, hogy egy időre a helyemen vagyok a munkahelyemen, ahol mérnökként dolgoztam. Ez így volt egészen 2015-ig, amikor kiküldtek dolgozni Indiába. Oda azzal a vágygal mentem, hogy szolgáljak is, ne csak dolgozzak a munkahelyemen. Amikor hazajöttem, már nem éreztem a helyemen magam, mint ha nem is hazajöttem volna, minden megváltozott... Vagy én változtam meg?!

Köztudott, hogy szinte minden missziós tevékenységet valamilyen misszió szervezet, alapítvány támogat, egyedül ugyanis szinte lehetetlen kiutazni misszióba egy ázsiai országba, ahol igen szigorúan tiltják a keresztyén missziót. Ti melyik missziós szervezettel működtek együtt?

Mi a *Fiatalok Küldetésben*, vagy angolul *Youth With A Mission* (YWAM) szervezettel szolgálunk együtt. Ez egy nemzetközi missziós szervezet, amelyet Loren Cunningham alapított 1960-ban. Különböző felekezetekhez tartozó keresztyénekből áll, akik odaszántszerűen terjesztik az Úr Jézus Krisztus evangéliumát a ma élő generációk felé. Három nagy irányba összpontosítjuk erőfeszítéseinket: a hívők tanítvánnyá képzésére és felkészítésére, a személyes evangelizációra és a humanitárius tevékenységekre. Motónk: „Megismerni Istent, és ismertté tenni Őt!”

Tudnátok beszélni röviden arról, hogy konkrétan miben is áll a missziós munkátok?

Az első két évben a fő feladatunk a nyelv és a kultúra tanulása ott, ahol élünk. Több nepáli óránk van hetente egy helyi tanárral, és közben ösztönözve vagyunk, hogy gyakorlatba ültessük a tanultakat a helybeliekkel való beszélgetésben. Ugyanakkor a szolgálatunk része az ima és az Istent dicsőítő alkalmakon való részvétel a csoportunkkal együtt, a tanítványképző iskola és a kapcsolatok építése a helybeliekkel. Nekem (Benjámin) lehetőségem volt szolgálni egy csoporttal együtt a hegyekben, egy nehezen megközelíthető helyen, ahol csak egy keresztyén családból áll a gyülekezet. Bátorítottuk őket, biztosságot tettünk Jézusról, és segítettünk nekik a fizikai munkában.

Milyen kihívásokkal kell szembenéznie annak, aki külmisszióra vállalkozik?

Benjámin: Aki külmisszióra vállalkozik, annak sok változással kell szembenéznie: változik a hely, mások az emberek, a nyelv, a kultúra, hiányzik a család és az otthoni gyülekezet. Nincs meg minden, ami otthon megszokott volt, másképpen megy az ügyintézés, még az utazás is. Mivel ennyi minden változik, nagyon fontos, hogy legyen egy csoport, akikkel együtt tudunk szolgálni, imádkozni. Az anyagi támogatás is kihívást jelent, nincs egy fix fizetésünk, a testvérektől és gyülekezetektől kapjuk a támogatásunkat. Nekem nagyon nehéz volt lemondani a munkahelyemről és ilyen módon Istenre bízni a megélhetésemet. Sokan az anyagi támogatás hiánya miatt térnek haza a missziómezőről. Nepálban (és sok más helyen) kihívás a hosszútávú vízum megszerzése is. Turistaként csak öt hónapot maradhatunk az országban, ezért nekem be kellett iratkoznom egy ottani egyetemre, hogy tanuló vízumot kaphassunk.

Mik a további terveitek a missziómunka folytatását illetően?

Családunk arra kapott elhívást, hogy vigye az evangéliumot a Föld végső határaiig, azokhoz az emberekhez, akik még soha nem halottak Jézusról. Nepál egy többségében hindu ország, sokan nem is hallották Jézus nevét. Ahogy haladunk a nyelvtanulással, egyre nagyobb részt vállalhatunk a fiatalok képzésében a szolgálatra, de az evangélium terjesztésében is a nehezen elérhető helyeken. Ez az, amire vágyunk, hogy minden nepálinak lehetősége legyen megismerni az igaz Istent, a Jézusról szóló evangéliumot. Ugyanakkor vágyunk az is, hogy egyre többen (magyarok és románok is) halljanak Isten elhívásáról az életükre nézve. Imádkozunk, hogy Isten küldjön még munkásokat az Ő aratásába!

Hogyan lehet titeket támogatni abban, amit Krisztus evangéliumának terjesztéséért végeztek?

Az anyagi támogatásunkra nézve hit által élünk, mivel a missziós szervezetünk nem biztosít fizetést. Ha Isten úgy vezeti a testvéreket, hogy mellénk álljanak a munkában és támogassanak anyagilag, akkor ezt meg lehet tenni havi rendszerességgel vagy alkalmilag. *Banki átutalás:* MIKLO TABITA-REBECA, Banca Transilvania, IBAN RO64BTRL05801201663268XX, *PayPal:* benjomiklo@gmail.com, *Revolut:* +40770885506. Áldás számunkra minden támogatás, és segít a költségvetésünkben, ha közlik velünk havi vagy alkalmi támogatási szándékukat. Kérjük írjanak a következő email címre: *benjomiklo@gmail.com!*

Kérjük ugyanakkor, hogy hordozzanak imában bennünket! Nagy szükségünk van erre, mert nem tudunk megmaradni és szolgálni a missziómezőn a testvérek segítségével! Köszönjük, hogy szolgálásaink a missziómunkában!

Építkezés folyamatban...

Nem vagyok építész. Legutoljára gyerekként építettem házakat, várfalat építőkockákból. Mégis, míg élek, építész leszek. Valahogy úgy, mint Nehémiásék. Nem számított, hogy ki mivel foglalkozott eredetileg, hogy papi tisztséget töltött be, zenész volt, vagy csak egyszerű munkás, a várfal építésénél mind építésszé váltak. Keresztényként úgy érzem, ez a feladat vár ránk is lelki/szellemi értelemben.

Nehémiás feladatot kapott Istentől. A fal újjáépítése volt a cél, közben pedig bírnia kellett a támadásokat, és ki kellett tartania. Nem volt könnyű feladat. Sok ellenség akarta megakadályozni munkájukat, de ők végig kitartottak.

Rájöttem, hogy sokat kell tanulnom Nehémiástól, hiszen olyan könnyen elbizonytalanítanak a támadások. Amikor valami nem úgy sikerül, ahogy eltervezem, vagy gondolom, hogy Isten is tervezné, meginog a hitem. Ilyenkor felüti a fejét az önvád. S az ellenséges oldal bővül egy delikvenssel: önmagammal. De tudom, hogy míg élek, harcolnom kell, hiszen az igében is ezt olvasom. Jézus azt mondja, hogy vegyük fel a keresztet, és kövessük Őt. Ezzel utal rá, hogy nem lesz küzdelemmentes az életünk. Nem rózsaszín vattacukor-felhők alatt fogunk pillangókat kergetni, hanem lesznek bukások, veszteségek, vereségek, de győzelmek is! Bukást győzelem, győzelmet bukás követ majd. S ez így van rendjén, míg ebben a testben éljük életünket. Van egy nagy ellenségünk, aki „mint ordító orosz-lán jár szerte, keresve kit nyeljen el” (1Pt 5:8). Ezt tudva nem megijedni kell, hanem felkészülni. Ha tudjuk, mivel állunk szembe, fel tudunk készülni a harcra, s így részt tudunk venni a nap mint nap történő építkezésben.

Mindenki körül van véve megtért vagy nem megtért emberekkel. Tulajdonképpen két kategóriára lehetne osztani őket: azok csoportja, akiknek már bizonyosságot tetünk, és azoké, akiknek ezután fogunk. Küldetésünk, hogy minél több emberrel megosszuk azt a jó hírt, hogy

van egy hatalmas Isten, aki szeret és kész megbocsátani a bűnöket. Hiszen míg Nehémiásék építették a falat, a környező népek megértették, hogy van egy Isten, aki nem hagyta el az Ő népét, hanem megbocsát nekik újra és újra. Rájöttek arra is, hogy ezt a munkát „Istenünk segítségével lehetett csak véghezvinni” (Neh 6:16). Igazából ez a lényeg, ez a cél: Istenre mutatni a harc, a munka, a vígadozás, a mindennapok ügyes-bajos dolgai között!

Megfigyelhetjük Nehémiást, hogyan készült a munkára. Először is az Úr jelenlétébe érkezett. Talán azt is mondhatom, hogy megérkezett. Az Isten lábainál van egy különleges pihenőzóna. Ott felszusszanhatunk, s kisírhajthatjuk magunkat, ahogy Dávid, Jób és még sokan mások is tették. Nehémiás is ott kezdte útját. Napokon át ült, böjtölt, sírt, imádkozott. Azután látott neki az útnak, munkának. Ezt kellene tegyem én is, de látom a tennivalókat, s felpattanok helyemről, hogy nyomban induljak. Ilyenkor hamar elfáradok, kiégek, nem bírom hosszú távon, mert nem volt jó az indulás. Minden lépés előtt az Úrral való tárgyalás a legjobb döntés. Nehémiás is ezt tette, mikor a király kívánsága felől érdeklődött. Istennel való beszélgetése után pedig szabadságot kért, hogy építkezésbe kezdjen. A szabad napjai nem nyaralásra kellettek, hanem egy kemény munka elvégzéséhez.

Nehémiás jól startolt. Lelkessége ragályos volt, hiszen az egész nép felbátorodott, hallva az ő beszámolóját. Tehát nem egyedül kell építenie a falat. Egy egész nép csatlakozik a munkához. Ahogy együtt elindulnak, hátrahagyva mindent, a figyelem középpontjába kerülnek. Sajnos az ELLENSÉG figyelmének középpontjába. Bekerül a képbe két főellenség (Szanballat és Tóbijjá) és három ellenséges nép (arabok, ammóniak, asdódiak). Próbálkoznak néhány aljas dologgal, hogy leállítsák Isten népét, de sikertelenül. Céljuk a megfélemlítés, hiszen ha fél a nép, nem

Köszönet az adományokért!

Ajúnusi hónap folyamán célgyűjtésre hívtuk a testvéreket az EMaBISz és EMAVISZ részéről, hogy a két alszövetség munkáját lehetőség szerint támogassák a gyülekezetek. Ezúton is szeretnénk megköszönni minden gyülekezetnek és körzetnek, amely pozitívan válaszolt a felhívásunkra, és aldozatosan támogatta munkánkat anyagilag. Hadd említsük név szerint a bihardiószei, értarcsai, gálospetri, négyfalui, szilágyperecseni, kalotaszentkirályi, varsolci, aradi 1-es számú, brassói, nagyszalontai, tordai, berettyószéplaki, szatmárnémeti, kőszegremetei, temesvári és krasznai gyülekezeteket, amelyek segítőkészségükről tanúskodtak az adományuk elküldésével. Hálásan köszönjük, és kérjük a testvérek imatámogatását, hiszen augusztusban két táborunk is lesz: egyik a hargitai országos ifitábor, a másik pedig a gyergyói túratábor. Hadd árássa ki ránk Isten az Ő Lelkét, hogy legyenek megtérések, a már megtértek pedig még mélyebb odaszánással szeressük és szolgáljuk az Urat!

Kiss Máté, az EMABISZ gazdasági titkára

tud dolgozni. Ha beállunk a munkába, a fal építéséhez csatlakozunk, ránk is ez fog várni. Ellenségünk, az ördög azon ügyködik, hogy félelmet keltsen a szívünkben. Kicsit hasonlít ahhoz, amit egy híres pszichológus, John B. Watson akart elérni az egyéves Albert életében. Egy kísérlet céljából megtanította a gyermeket olyan dologtól félni, amitől amúgy nem félt volna. Elérte, hogy a gyermek egy nyusztól féljen, pedig jó játszótársak voltak addig. Ezt akarja velünk is tenni az ellenségünk. Megtanít félni, hogy aztán megbénuljunk. De Isten nem a félelem lelkét adta nekünk, s ha ellenállunk az ördögnek, akkor elfut tőlünk. Ilyenkor megtapasztalhatjuk, hogy a gonosz tervét Isten meg tudja hiúsítani. A nép is ezt tapasztalta meg. Az ellenség próbálkozott különböző trükkökkel zavart kelteni, de sikertelenül, mert volt Valaki, aki még beszállt a harcba. Isten maga harcolt értük!

Nehémiás és a többiek kibírták, ahogy gúnyolták őket, megharagudtak rájuk, harcot indítottak ellenük, pletykáltak róluk, hamisan vádolták őket. Még támadást, merényletet is terveztek, de a munkát nem hagyták abba. Egy idő után már csak fél kézzel tudtak építeni, mert egyik kezükben fegyvert kellett tartaniuk. Rendíthetetlenül, megállíthatatlanul épült a fal. Az idő múlásával, látva ezt a kitartást, az ellenség megszágyallta magát, hiszen rájött, hogy csak Istennel tudták ezt a munkát elvégezni! Bár elfáradtak, s biztos sokszor érezték, hogy könnyebb lenne abbahagyni, hiszen a romok senkit sem zavartak, s így célpontokká váltak, de nem tették. Nem teheték, hiszen Isten harcolt értük, s erőt adott nekik.

Isten ma is tud a harcainkról. Nem megy el mellettünk, magunkra hagyva minket. Ma is harcol értünk. Míg építjük ezt a falat, figyelmesen kell megválogatnunk, milyen téglákat használunk fel. A lélekmentés csak akkor megy, ha a fal a következő téglákból épül fel: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. A Lélek gyümölcsei a falhoz szükséges téglák, amelyeket már az alapok építésénél kell használni. A szeretet téglája elengedhetetlen, hiszen Jézus megparancsolta, hogy úgy szeressünk másokat, mint magunkat. Az öröm nélkül az élet élhetlenné válik. A körülményektől független, Krisztusból áradó öröm teszi vonzóvá a kereszténységet. A békeségre igyekezés is elvárt dolog egy hívő embertől, a Bibliában erről is olvasunk. A kaosz, fejtelenség nem Istentől jövő dolog. Türelem nélkül egy elég stresszes élet várna ránk. Egyre gyakoribb, hogy az emberek mindent azonnal akarnak. Ha nem most, akkor tegnapra. Az én életemben is talán ez az egyik legnehezebben megjelenő gyümölcs. Amikor az Isten ígéreteit hittel megragadom, akkor rövid időn belül várom, hogy láthatóvá váljanak. Amennyiben hamarosan nem történik változás, úgy gondolom, hogy félreértettem valamit, a választ Isten-

Tinizarok

Nem pontosan a terv szerint (2.)

Ha nem is sikerül elkerülnünk a csalódást, megfelelő magatartással sikerülhet helyesen kezelni azt. Az egyik módja ennek az, ha hallgatunk az észszerű hangokra. Egy szertefoszlott remény okozta csalódásra úgy is reagálhatunk, hogy az negatív következményekkel jár számunkra és mások számára is. Ezért jó, ha olyan személyekkel vesszük körbe magunkat, akik az együttérzés mellett egészséges tanácsokkal is el tudnak látni sebezhető lelki állapotunkban. Naámán megengedte, hogy szolgálja szabadon beszéljenek vele, és ez egy nagy hiba elkövetésétől mentette meg őt (2 Királyok 5:13-14). Sértődés helyett inkább azt kell megértenünk és értékelnünk, hogy akik mindig az igazat mondják nekünk, azok törődnek igazán a mi jólétünkkel.

(Forrás: Tomorrow Clubs Romania)

től. Ekkor kellene megjelenjen a türelmem, de nehéz kivárni az isteni közbeavatkozást. Jóságosaknak kell lennünk mások felé, s szívességből készen kell állnunk arra, hogy segítsünk nekik. A szelídlelkűségünk látható kell legyen minden ember előtt. Önmegtartóztatásra is nagy szükség van, hogy ellen tudjunk állni minden kísértésnek. József is elfutott, amikor a kísértés előtte állt. Végül pedig ott van a hűség. Sok ember szerint túlértékelt szó, hiszen manapság senki sem gyakorolja ezt, de az Isten egyik legjellemzőbb tulajdonságát igyekeznünk kell beépíteni életünkbe. Az Úr hűséges népéhez, Nehémiásék is tapasztalták ezt. Izráel népe folyamatosan bemutatta, hogyan kell hűtlenné válni az Istennel szemben. De a Királyok Királyának válasza mindig a hűség volt. Tapasztalhatjuk, hogy Isten tegnap, ma és mindörökké ugyanaz, a hűsége sem változik irántunk.

Mondhatnánk, hogy Nehémiás az útja során jelesen levezgázott építészetből, humánerőforrás-menedzsmentből és pszichológiából. Hiszen az építéstől egészen a konfliktuskezelésig mindenre szükség volt. Mégis, ami a legfontosabb, az a hite volt. Hitt abban, hogy Isten meghallgatja az imákat, és megsegíti őket. Talán a fal és az újjáépítésbe fektetett erő azt bizonyítja, hogy az Isten megbocsájtó és kegyelmes. Ha bevon egy élethosszig tartó építkezésbe, az kiváltság, megtiszteltetés, hiszen erőt is ad hozzá, s megfelelő fegyvert. Legyünk munkásai az Úrnak! Tanuljunk Nehémiástól, váljunk Isten építészeivé, akik készek fél kézzel harcolni és fél kézzel falat építeni! Hiszen egy életen át építkezünk!

Moroz Hannelore, Szatmárnémeti

■ Szomorú szívvel és mély fájdalommal emlékezünk † **Juhász Géza** testvérünkre, akit már egy éve, 2022. július 3-án hirtelen szólított magához Teremtője, életének 68. esztendőjében. Testvérünk távozásával nagy űrt hagyott maga után mind a családban, mind a Margittai Magyar

Baptista Gyülekezetben, de keze munkája és alázatos élete még sokáig teremni fogják gyümölcseit. A temetési istentiszteleten elhangzott igei üzenet reménységével várjuk a viszontlátást mennyei Atyánk házában: „Így szól az én Uram, az ÚR: Íme, megnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem, és beviszlek titeket Izráel földjére.” (Ez 37:12). (Lánya, Zeffer Tímea)

■ 2023. május 13-án köszöntünk el rövid időre † **Bornemissza József** testvérünköt, az újosi gyülekezet hűséges tagjától. Testvérünk 1937. január 5-én született. 1960 decemberében kötött házasságot Kiss Elvirával, és 1961 nyarán együtt merítkeztek be Jézus Krisztus példáját követve. Testvéreinket az Úr két lánygyermekkel áldotta meg, akik hűségesen gondjukat viselték. A hosszú földi vándorúton hat műtéten esett át, és 18 éven ált élte öregségben, türelemmel és szelídséggel hordozva sorsát 86-ik életévéig. Testvérünk a gyülekezet pénztárosa is volt, amely feladatot hosszú éveken át pontosan és alázattal végezte. A gyászistentiszteletet Szabó Mihály, Beszterce és körzetének lelkipásztora vezette, ígét hirdetve magyarul a Zsolt 90:12-ből. Román nyelven Pop Claudiu szolgált az 1Thessz 4:13-18, Popa Cornel, a besztercei Golgota Gyülekezet lelkipásztora pedig a Jel 21:1-8 alapján. Az énekkar és a fúvószenekar szolgálata kísérte istentiszteletünket az udvaron és a temetőbe vezető úton, majd a sírkertben is szólt az ige mind magyar, mind román nyelven a Dán 12-ből. Testvérünk emléke legyen áldott, és az Úr vigasztalja meg a megtört szívű családot! (Szabó Mihály, lp.)

■ † **Tóth Ilona** testvérnő temetésére került sor 2023. május 22-én, Nagybányán, aki 1942. június 24-én született a Szilágy-megyei Nyírsiden, Agyó János és Ilona háromgyermekes családjába, első gyermekként. 1961-ben Nagybányára költözött, ahol házasságot kötött Tóth Bélával.

Házasságukat Isten három gyermekkel ajándékozta meg. 1979 szeptemberében megtért, és a következő évben döntését hitvalló bemeztéssel is megpecsételte a

nagybányai gyülekezetben. Hosszan tartó betegsége és szenvedései közepette sokan meglátogatták és vigasztalták, de a látogatók gyakran nagyobb vigasztalással és bátorítással távoztak, mint amit ők próbáltak nyújtani. Nagyon szerette az Úr Jézust, és várta a Vele való találkozást, amely 2023. május 19-én este megtörtént. A gyászistentiszteleten, a kápolnánál először Sebestyén László, a szilágyszentkirályi gyülekezet lelkipásztora szolgált a Jn 5:24-29 verseiből, kiemelve azt, hogy „eljött az idő, mert eljött az óra.” Ezután román nyelven Tóth Ilona testvérnő veje, Ceterki Lajos testvér szólt a gyászlókhöz. A temetőkertben Dézsi István, a sepsiszentgyörgyi magyar baptista gyülekezet lelkipásztora szolgált a Fil 1:21 alapján. Testvérnőnk emléke legyen áldott! (János Csaba lp.)

■ † **Kulcsár Márta** 1964. augusztus 10-én született Szilágykövesden, Kulcsár Árpád és Zsuzsanna negyedik gyermekeként. Zilahon tért meg, és merítkezett be Veress Ernő lelkipásztor által. 1981-ben Aradra költözött, ahol 10 év munka után betegsége miatt nyugdíjba vonult. Utolsó éveiben több betegség miatt is nagyon legyengült. 42 évet élt és szolgált hűségesen Aradon. 2023. június 17-én, hirtelen költözött el a földi létből, itt hagyva a küzdelmek hazáját. Hisszük, hogy egy jobb országba ment, és megnyugvást talált Istennél. A temetési istentiszteleten, június 20-án Sallai Jakab, helyi lelkipásztor és Varga Géza, gyülekezeti vén hirdette a vigasztalás ígétét a Jn 11:20-37 alapján: „Én vagyok a feltámadás és az Élet... hiszed-e ezt?” (S. J. lp.)

■ Fájdó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva búcsúztunk † **Lakatos Imre** testvérünköt 2023. június 17-én, Hegyközszentimrén. Testvérünk 1933 februárjában született Szentimrén. Fiatalon átadta életét Megváltójának, és 1958. augusztus 10-én bemeztkezett a Berettyó vizében Horváth Ferenc lelkipásztor által. 2014-ig aktív szolgáltevője volt a helyi gyülekezetnek. 1960-ban házasságot kötött Dóczi Erzsébettel, akivel 64 évet élt boldog házasságban. Egy fiúgyermekük született, aki tavaly, hirtelen betegség következtében szintén az Úrhoz költözött. Szívében mély fájdalommal, mégis reménnyel telve viselte a gyászt, tudva, hogy a viszontlátás már nagyon közel van. Temetésén Papp Dezső lelkipásztor vigasztalta a gyászlókat, a kápolnánál a 90. Zsoltárt, a sír mellett pedig a Jn 11:25-öt olvasva alapigeként. Imre bácsi élete példaértékű volt a családban, a gyülekezetben és a faluközösségben

egyaránt. A viszontlátás reményében búcsúzik tőle szeretett felesége, Erzsébet, valamint menyje és unokái.
(Nagy Noémi)

■ 2023. június 17-én volt † **Kátó Klára** testvérnőnk temetése Nagybányán, aki 1998-tól a gyülekezetünk tagja volt. Testvérnőnk már fiatalon szembesült az élet nyomorúságaival, és azzal, hogy a lélek ellensége miként tud tönkre tenni házasságot és családot. Így isteni kegyelem az,

hogy volt egy nap az életében, amikor meghallotta az evangélium üzenetét, és igent mondott az isteni hívásra. Időskora magával vont betegséget, gyengeséget és utóbbi heteiben egyre erősödő szenvedéseket is. Életének utolsó pillanataiban is Istenhez könyörgött, hittel kapaszkodva az Ő szerető jóságába. Testvérnőnk 85 éves korában fejezte be földi életét, és nyugodott meg minden földi szenvedésétől. A gyászistentiszteleten a helyi lelkipásztor, János Csaba hirdette Isten ígését a 2Kor 5:1-9 alapján, kiemelve mindazt, amit Isten mond e földi életünkről, a halálról és a hívő ember jövőjéről. Kívánjuk Urunk vigasztalását az egész család számára! (János Csaba lp.)

■ Isten akaratát elfogadva, és abban megnyugodva 2023. június 23-án kísértük utolsó útjára Ippon † **Mihály (szül. Fazekas) Erzsike** testvérnőt, akit életének 66. évében hívott haza az Úr. A gyászistentiszteleten ígét hirdetett Kiss János, a debreceni baptista gyülekezet lelkipásztora (Jn 14:1-6, Préd 3:1-5) és Fekete Csaba, a helyi gyülekezet lelkipásztora (Jn 16:22, 1Kor 1:53-57). Erzsike testvérnő 1976. április 24-én kötött házasságot Mihály Zsigmonddal, házasságukat két lánygyermekkel áldotta meg az Úr. Testvérnőnk hosszú időn át szenvedett betegségben, ami az utolsó hónapokban egyre súlyosbodott, – de mindezek ellenére látni és tapasztalni lehetett az örömet az életében, amit mások felé is árasztott. A helyi gyülekezet összevont énekkara is enyhítette a gyász fájalmát. Isten vigasztalását kívánjuk a hátramaradott férjnek, a gyermekeknek, és mindazoknak, akik osztoztak a gyász fájalmában! (F. Cs. lp.)

■ 2023. május 5.-én kísértük utolsó útjára Szérben † **Antal István** testvért, akit 80 évesen, munkája közben, megdöbbentő hirtelenséggel ragadott el a halál. Testvérünk 1943-ban született negyedikként egy ötgyermekes családban. 1964-ben merítkezett be, majd házasságot is

kötött. Isten megáldotta két gyermekkel, nyolc unokával és hét déd-unokával. A széri gyülekezetnek szolgálattevője és vezetője is volt. Gyászistentiszteletén Székely Béla Dániel, Szabó Szilárd és Fazakas György lelkipásztorok hirdették a vigasztalás ígését, és a hadadnásdi gyülekezet énekkara is szolgált. Nehéz a hirtelen elválás, de az örök élet és a dicsőséges találkozás reménysége él bennünk! (Fazakas György lp.)

Lecsméren is... „íme, mindent újjá teszek.” (Jel 21:5)

Istennek legyen hála, hogy elérkezhetett az idő gyülekezetünk történetében is, hogy indíttatást és vezettetést kapjunk arra nézve, hogy a jelenlegi imaházunkat teljesen felújítsuk, a padlózattól kezdve egészen a tetőszerkezetig, a melléképülettől egészen a bejáratig. Ez szinte mindennek a felújítását jelenti. Hálásak vagyunk már azért is, hogy a munkálatokat megkezdhattuk 2023 tavaszán! Közösségünk minden tagja lelkesen vállalta és vállalja a reá eső részt, úgy a munkában, mint az adakozásban. Természetesen, csak addig nyújtózkodhatunk mi is, ameddig a takarónk ér! Istenbe vetett reménységgel hisszük, hogy Ő vezetni és segíteni fog minket ebben a munkában.

Hálás köszönetünket szeretnénk kifejezni gyülekezetünk nevében az eddigi imatámogatásért és most különösen az anyagi támogatásért is, amit imaházunk felújításának megsegítésére küldtek a kedves testvérek, magánszemélyek és gyülekezetek! Reménységgel nézünk elébe annak, hogy Isten betölti mindazt, amire szükségünk lesz az építkezés folyamán és majd ősz tájékán sikerül elérnünk a kitűzött célt is.

Maradunk tehát hálás köszönettel és nagy szeretettel a következő gyülekezetek irányában a felajánlott összegekért: Hadadnásd – 2500, Ipp – 1500, Kémer – 4000, Koltó – 1025, Kraszna – 4000, Nagybánya – 3000, Szamosardó – 2000, Szatmárnémeti – 7700, Szilagyballa – 5000, Szilagybagos – 3000, Szilagynagyfalu – 4500, Szilagyperecsen – 7000, Szilagysomlyó – 2000, Szilagyszentkirály – 1000, Varsolc – 500, Zilah – 11000.

Pardi Félix lp.

Alvinc alatt a Maros

Augusztusi útiélmények – tíz évvel ezelőtről

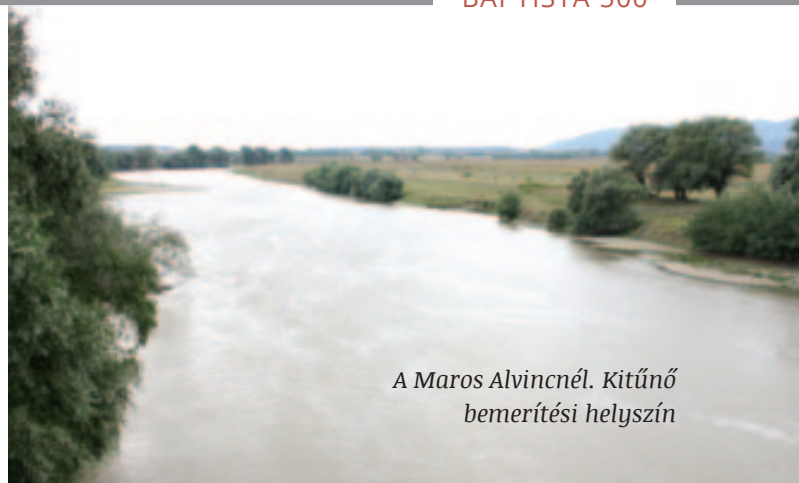
„Ó, seregeknek Istene, / Mely kedves gyönyörűsége / A te szerelmes hajlékidnak. / Az én lelkem fohászkodik, / Tornácodba kívánczik...”

„Hogy lesz ebből fotóriport?! – ez a riadt gondolat fogott el, és szaporáztatta meg a lépteimet. A Marost kellett volna fényképeznem, meg előtte valami szabad teret, ahol hajdan a Haushaben működött. A keskeny utca nem akart tágulni, és a kilátást bal kéz felől – amely irányban a folyót sejtettem – házak takarták, a kertekben meg a magasra nőtt kukoricaszárak. Továbbra is kelet felé haladva, jobb kéz felől, egy gyér kukoricatábla közvetlen szomszédságában előbukkant egy ódon templom. Falazatából ki-kilátszott a sötét téglák és kő, a torony csupasz-pirosan világított, de a fedelek mindenhol kijavítva, rendbe téve. Az épületet keskeny kert futotta körbe, magasra nőtt öreg fákkal-bokrokkal, és sziklából embernagy magasságig. A látvány meglehetősen volt, kis idő elteltével valamelyest ismerős is, mert ez lehetett a „Testvérek”-ből a „református Kálvin-temploma”.

Úgy emlékszem, még pár lépést megtéve a falu szélére értem, futballpályányi füves térségre, a túlsó szélén magas töltéssel. „Megérkeztem!” – ilyenféle öröm fogott el, amikor a töltés tetejéről messzire és körbe kitágult a láthatár. A Maros észak-nyugati irányba dőlt S-kanyart ír le, de a borbereki hídtól egyenesen nyugatnak tart. Délről Alvinc kertjei egészen a bal partig terjeszkednek. Keletnek fordulva, a töltés alatt még jókora árterület kíséri a „nagy vizet”, amely csak elvétve tűnik elő, mert a medrét majdnem mindenhol magas fák és bokrok szegélyezik. A folyón túl, keleten és északon lankás táj vonul, mögötte szelíd dombok Borberek elszórt házaival.

És amíg a töltésen latolgattam, hol is húzódnak a Haushaben, feleségem, Borika sétált utánam a templom irányából. Együtt indultunk aznap reggel Szentjánosról az önkéntes riportútra, hogy képeket gyűjtsünk az anabaptisták hajdani telepéről – illusztráció gyanánt a következő, a 2014-es esztendő Falinaptárához. Alvincre jó délután érkezünk, és a Martinuzzi-kastélynál parkoltunk le. A fotózást sürgette az egyre fogyó napfény, meg a nyugatról gyüledező esőfelhők. Úgyhogy igyekeztünk is vissza a gépkocsihoz, majd még át Borberekre, hogy a Maros jobb partján lássuk a „Kálvin-templom kisebb testvérét”. Visszafelé jövet már szemerkélt az eső. Elhagyva a két helységet örömmel vegyes szomorúság fogott el: „de jó lett volna azokkal a régi- régi telepeseikkel is találkozni”!

A következő nap délutánján érkezünk meg a Hargita táborba. Azon a héten fiatal házaspár egy kisebb csoportja tartott foglalkozásokat, ifjabb Erdő Endre testvér szervezé-

A Maros Alvincnél. Kitűnő
bemerítési helyszín

sében, az előadásokat-beszélgetéseket a Beke lelkipásztor házaspár vezette – László és Betty Magyarországról –, és a péntek esti ünnepélyes záró alkalmon még épp részt vehettünk. Szállást mi is az új konyha fölötti szobák egyikében kaptunk. Szombat kora reggel valamiféle kopácsolásra ébredtünk. Hamar kiderült, hogy a régi ebédlő hullámpala fedélzetét bontották. Valami halk zene is szólt, talán a munkások is fütyörésztek, dúdorásztak hozzá – augusztus 31-e volt, 2013.

Ha jól számoltam, 23 nyarat ért meg az a faház – adva sok ezer fiatalnak gyönyörű emlékeket... A bontás (erőteljesebben: rombolás, a háborúban pusztítás) szomorú jelenség. A kísérő zajok-hangok jelezhetik a dolgok más irányát. A „Testvérek”-ben a szerző olyképpen írta meg a Haushaben építését, hogy az énekszóval folyt: a szép genfi zsoltárt a segédmunkás fiúk és lányok kezdték el: „Ó, seregeknek Istene...” Aztán a második strófába a férfiak is bekapcsolódtak: „A verébnek is van fészke, / És honjában költ a fecske. / Én királyom, Zebaoth Isten; / Hol vannak a Te oltáraid / És a Te szentséges hajlékid; / Hol dicsérettel felségeken? / Mert boldog az olyan ember, / Ki Téged házában tisztel...” Könyvét Bartha István a rá jellemző két mondattal indította. Ezekkel zárnám a tíz évvel ezelőtti útiélményeinket: „Tegnap múlt Szent György napja. Alvinc alatt a Maros folyik csendesen.”

Szilágyi László, Cleveland

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919
A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.
A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605